

μήπως είναι λίγο φασίστες;

η κρυφή άκρη δεξιά στην Ελλάδα και διεθνώς

Άγγελος, ο αβυσσαλιμένος του παπα-γιάννη

Ήταν λείι Αύγουστος του 1993 και μια αποστολή της εκκλησίας με τρόφιμα, ρούχα και φάρμακα έφευγε από τη Θεσσαλονίκη για την Κροατία. Αρχηγός της αποστολής ήταν ένας ιερέας, ο παπα-Γιάννης. Η αποστολή τράβηξε βόρεια και έφτασε στην Κροατία. Αλλά τα φορτηγά δεν είχαν μέσα μόνο "τρόφιμα, ρούχα και φάρμακα". Μαζί ταξίδευε και ο Άγγελος, ένα "ψηλό και γεροδεμένο παλικάρι" 28 χρονών που χώθηκε στην αποστολή μετά από παράκληση του παπα-Γιάννη, για να "βοηθάει στα δύσκολα".

Τα δύσκολα δε φάνηκαν· ο στρατός της πρώην Γιουγκοσλαβίας ήταν με τους Σέρβους, όπως και ο παπα Γιάννης, όπως κι ο γεροδεμένος Άγγελος, οπότε ποιος να τους κουνηθεί; Παρόλ' αυτά, μόλις η ανθρωπιστική βοήθεια έφτασε στον προορισμό της, ο Άγγελος "πήρε του παπα-Γιάννη την ευχή", κι ευλογημένος καθώς ήταν, βρήκε δουλειές με φούντες: Πρώτα στους "κόκκινους μπερέδες" του Ντράγκαν Βασίλεβιτς, κι έπειτα στους "Τίγρεις" του Αρκάν, στους "Λύκους" του Σβόρνικ, στους "Πάνθηρες" της Μπιέλβινα και τελικά στους "Ασπρους Λύκους" που συμμετείχαν στην πολιορκία του Σεραγεβο, ο Άγγελος δοκίμασε την προβιά όλων των παρακρατικών ζώων που κυκλοφορούσαν νότια του Δούναβη.

Ο Άγγελος, εκτός που συμμετείχε στην πολιορκία του Σεράγεβο βομβαρδίζοντας και πυροβολώντας άμαχους από τα γύρω βουνά επί τρία συναπτά έτη, περηφανεύεται σήμερα πως ήταν από τους πρώτους που μπήκαν στη Σρεμπρένιτσα, την πόλη όπου οι Σέρβοι παρακρατικοί μακέλεψαν και πέταξαν σε χαντάκια γύρω στους δέκα χιλιάδες άμαχους μουσουλμάνους.

Ξέρουμε πως κάποια στιγμή οι δουλειές στη Βοσνία τελείωσαν, αλλά ο "τρελλο-έλληνας", όπως τον λέγανε οι άλλοι βρωμιάρηδες του μετώπου, δεν έμεινε άνεργος. Το Δεκέμβριο του 1996 προσλήφθηκε μαζί με άλλα 130 τομάρια που είχαν πολεμήσει "για το σέρβικο λαό" στον πόλεμο της γιουγκοσλαβίας, και ταξίδεψε στο Κογκό, μισθοφόρος για τον Μομπούτο.

Ο Άγγελος ξαναγύρισε στη Σερβία με μερικούς ακόμη φόνους και κάποια παραπάνω μάτσα δολάρια στο ενεργητικό του, και τα πράγματα ήταν ρόδινα. Ο διοικητής Αρκάν είχε τώρα κόμμα και είχε μπει στη βουλή, άσε που μαζί με το κόμμα είχε σκαρώσει και μια μεγάλη δουλειά με κωλόμπαρα. Σ' ένα από αυτά τα κωλόμπαρα βρήκε δουλειά κι ο Άγγελος. Πόρτα βραδυνή στο μπαρ "Κόλαση", έβλεπε τους "άγριους" της νυχτερινής ζωής του Βελιγραδίου και του 'ρχόταν να βάλει τα γέλια. Στη Βοσνία να δεις αγριάδες φίλε μου!

Έτσι λοιπόν, ο Άγγελος, βετεράνος παρακρατικών ομάδων και μαζικών σφαγών και πληρωμένο σκυλί της κογκολέζικης ζούγκλας,

την περνούσε ζάχαρη. Το βράδυ σαλαγούσε τους μεθυσμένους και το πρωί έπεινε λείι καφέ με το στρατηγό Μλάντιτς και "λέγανε για τα παλιά", αποδεικνύοντας καθημερινά πως οι σχέσεις κράτους και παρακράτους δεν είναι και τόσο μακρινές, ειδικά στα Βαλκάνια.

Όμως τα πράγματα άλλαξαν. Το διοικητή Αρκάν τον φάγανε κάποιοι που ούτε ο Bush ο ίδιος δεν μπορεί να βγάλει άκρη ποιοι ήταν με τόσο κόσμο που ήθελε να τον φάει, ενώ το στρατηγό Μλάντιτς άρχισε να τον ψάχνει η "διεθνής δικαιοσύνη". Αρχίσα-νε να ρωτάνε και τον Άγγελο που είναι, κι αυτός πέντε χρόνια δεν τους έλεγε, τόσο ηρωικός ήταν.

Αλλά, παρά τον ηρωισμό του, κανείς δεν πήρε τον Άγγελο να τον βιάσει, να τον πετάξει σε ένα χαντάκι και να τον σκεπάσει με δέκα πόντους παγωμένο χύμα όπως έκαναν αυτός κι οι φίλοι του στους μουσουλμάνους της Βοσνίας δίχως μάλιστα να τους ρωτάνε και τίποτα. Αντίθετα, ο Άγγελος επέστρεψε στην Ελλάδα "πιεσμένος από το Σερβικό κράτος" που εσχάτως επιδεικνύει λείι ασυγχώρητη αχαριστία προς τους αφιλοκερδείς και ηρωικούς πατριώτες που τόσο το βοήθησαν.

Τώρα πια ο Άγγελος ζει στη Θεσσαλονίκη και δίνει συνεντεύξεις σε έγκριτες ελληνικές εφημερίδες, όπως π.χ η Καθημερινή της 23ης Δεκεμβρίου που έψαχνε μια χριστουγεννιάτικη ιστορία για τα 160.000 αντίτυπα που πουλάει κάθε Κυριακή, κι είπε να βάλει αυτή με τον Άγγελο, τον Αρκάν και τους Βόσνιους. Κι έτσι, μπορούμε να καταλάβουμε πως οι ελληνικές αγριότητες της δεκαετίας του '90 δεν κρύβονται με κάποιου είδους κρατική συνωμοσία. Κρύβονται επειδή οι Έλληνες μέσα από μια συλλογική διαστροφή νοημάτων μπορούν να τις παίρνουν για ηρωισμούς.

Κατά τα άλλα, για τον Άγγελο, που τώρα πια οδεύει προς τη μέση ηλικία, ας μην ανησυχούμε. Το γραφείο εύρεσης εργασίας του παπα-Γιάννη μπορεί ακόμα να λειτουργεί. Άσε που κωλόμπαρα και παρακράτος έχει κι η Θεσσαλονίκη.

Ο στρατηγός Μλάντιτς επιθεωρεί τα καθίκια. Ποιο απ' όλα είναι ο Άγγελος δεν ξέρουμε.

Αλέκα και Αλέκος, οι φύλακες της αριστερής ενότητας

Στεναχωριέστε που οι αριστεροί ταγοί του έθνους τσακώνονται συνέχεια; Θα προτιμούσατε μια κάποια σύμπνοια, μια μεγάλη αριστερά κι ένα διψήφιο μέλλον; Για να μη στεναχωριέστε, θυμηθείτε πως υπάρχουν ορισμένα θέματα στα οποία οι σταλινόφατες συμφωνούν! Όταν πχ μιλάνε με την ΥΠουργό Εξωτερικών για το όνομα της Μακεδονίας, όλα είναι μέλι γάλα!

Όπως λοιπόν πρότεινε η Αλέκα στο ελληνικό κράτος, "ο όρος Μακεδονία πρέπει να είναι γεωγραφικός, ειδάλλως μπορεί να εγείρεται ζήτημα αλλαγής συνόρων, μακεδονικής εθνότητας, μειονότητας στην Ελλάδα. Ανοίγει ο ασκός του Αιόλου". Ο Αλέκος έσπευσε να συμφωνήσει και να θυμήσει την "ανάγκη επίτευξης μιας

αμοιβαίως αποδεκτής ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό". Πολύ ωραία ε;

Ως γνωστόν, η ενότητα αυτού του είδους της αριστεράς επιτυγχάνεται μόνο σε συμφωνία με το Υπουργείο Εξωτερικών! Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά. Όπως θυμάται ο κύριος Κοσμοπούλος, δήμαρχος Θεσσαλονίκης την εποχή των συλλαλητηρίων, στην Καθημερινή (2/3), "Όλα τα κόμματα ήταν μαζί μας. Όχι μόνο η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αλλά και ο Συνασπισμός που σήμερα θέλει να ξεχάσει ότι βουλευτές του βρίσκονταν μπροστά στην εξέδρα. (...) στο πλευρό μας ήταν ατύπως και το ΚΚΕ, που είχε δώσει άδεια στους εργαζομένους του να λείψουν από τις δουλειές τους για να έρθουν στα συλλαλητήρια..."

Στα αλώνια δεν ξέρουμε πότε ήτανε, αλλά στα σαλόνια μια χαρά τα πάνε.

